

Krzysztof Kołtun

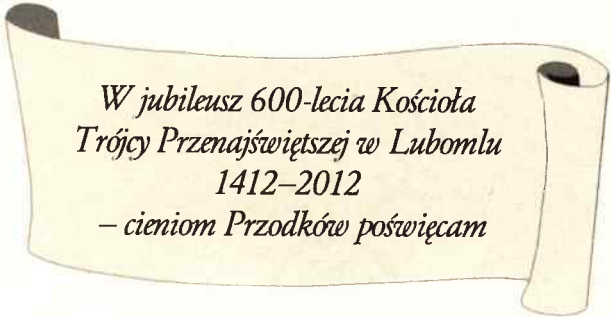

WOŁYŃSKA LITANIA

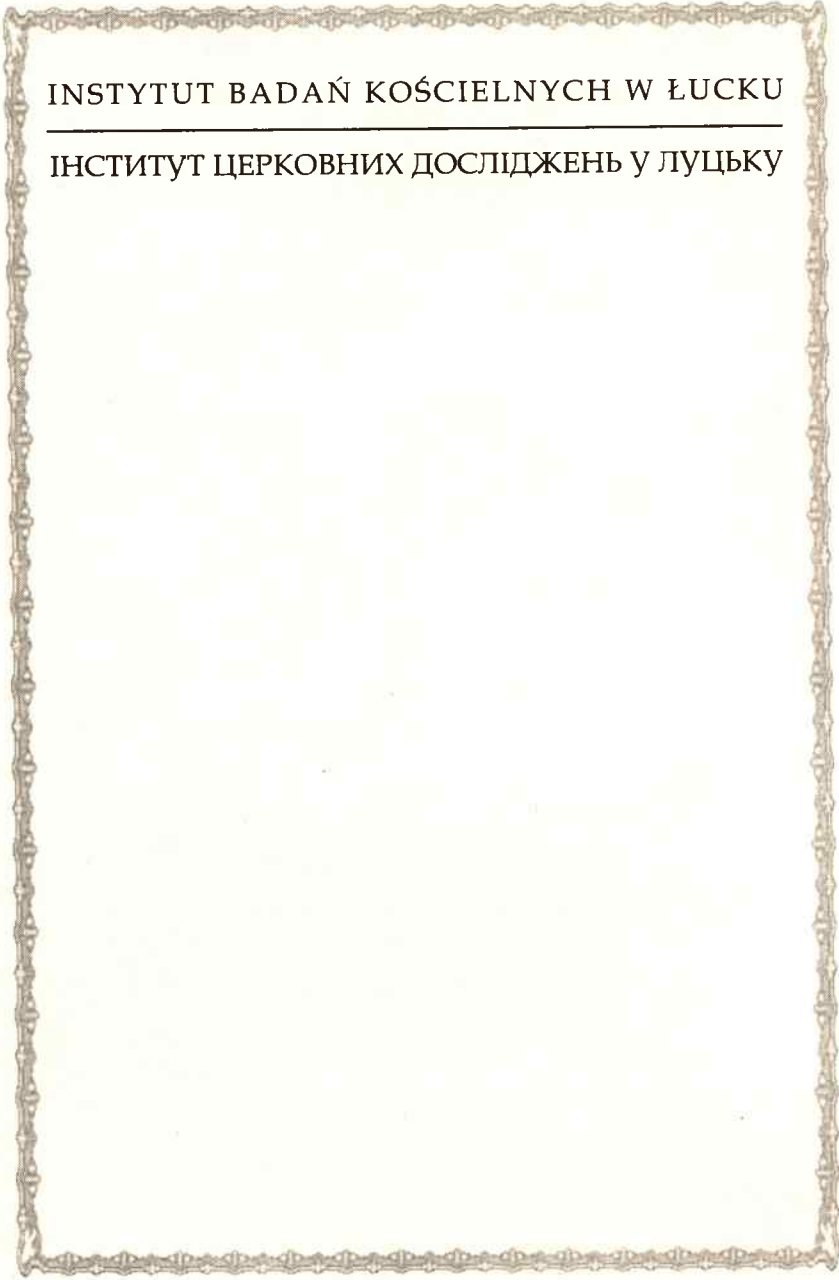

Krzysztof KOŁTUN

WOŁYŃSKA
LITANIA

*W jubileusz 600-lecia Kościoła
Trójcy Przenajświętszej w Lubomlu
1412–2012
– ceniom Przodków poświęcam*

A decorative border with a repeating geometric pattern of small squares and circles, enclosing the entire page.

INSTYTUT BADAŃ KOŚCIELNYCH W ŁUCKU

ІНСТИТУТ ЦЕРКОВНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ЛУЦЬКУ

BIBLIOTEKA „WOŁANIA Z WOŁYNIA”
T. 79

Krzysztof KOŁTUN

WOŁYŃSKA LITANIA

„WOŁANIE Z WOŁYNIA”
BIAŁY DUNAJEC-OSTRÓG 2012

© Copyright by Ośrodek „Wołanie z Wołynia”,
Biały Dunajec 2012

© Copyright by Krzysztof Koltun, Chełm 2012

Wydanie I – Biały Dunajec–Ostróg 2009

Redaktor serii
Ks. Witold Józef Kowalów

Projekt okładki
Rafał Koltun

ISBN 978-83-88863-56-8

Ośrodek „Wołanie z Wołynia”
skrytka pocztowa 9
34-520 Poronin, Polska

~~~~~
“Воляння з Волині”
вул. Кардашевича, 1
35800 м. Остріг, Рівненська обл.
Україна

Drukarnia Akcydensowa
Orosz Andrzej
* Wydawnictwo *
Tel. (12) 636-96-66 – Kraków

Obraz Matki Bożej Łuckiej

Obraz Matki Bożej Pocajowskiej

Kyrie elejson, Chryste elejson –
Jerozolimo Kresów,
Kano łez Męczenników
i Kano wesela.
Z Taborem Góry Bony,
rzeką chrztu,
błękitnym Styrem,
z rzeką życia –
rozkoszną Turią,
z Słuczą, Stochodem, Horyniem
krainami Boga Ojca
i modrą Ikwą,
wstęgą Słowackiego z dzieciństwa.
Pełna jeziornych oczu
Świtazi, Białym, Turskim.
Kurhanów, gdzie śpią kości
Braci i Pobratymców
Z Janowej Doliny,
Porycka, Podkamienia, Ostrówek
i starego Beresteczka.
Jerozolimo Kresów
zmiłuj się nad nami

Święta Maryjo
z prastarego Łucka,
zza bram Lubarta
zamkowa Księżno
Cudmożnego lica,

Obraz Matki Bożej Berdyczowskiej

w dominikańskie szaty ubrana,
spalona ogniem
wraz z koronami
módl się za nami.

Ze skał Poczażowa
Caryco
ubrylantowana słowami
wieszczów i żebraków.
Najpiękniejsza z Gwiazd Ukrainy
Ławro Chrystusa
królewska, carska, niebiańska
ukoronowana papieskimi koronami
módl się za nami.

Z możnego Berdyczowa
Karmelitanko święta.
Twierdzo rycerzy
serc i honoru polskiego,
ryngrafie najzłotszy.
Płacząca, zaginiona
za Tobą oczy patrzą,
serca się łamią.
Hetmanko Podola i Wołynia
wrócona światu
z świętymi murami
Pani Zwycięska
Módl się za nami!

Obraz Matki Bożej Kazimierzeckiej

Różańcu łez i miłości
z słynnego Podkamienia
odpustowa, pątnicza, pomocna
na wzgórzu, niegdyś
dzwonami witająca
pielgrzymów Ziemi.

Chlebie sierot, Tarczo w lęku
Któraś łask płaszczem
osłaniała Podkamień.
Ostatnie drzwi,
przed banderowcami
progu w którym śmierć
Męczennicy przyjęli z modlitwą.
Ostatnie Namaszczenie
łaską Miłosierdzia
obdzielałaś konających.
Na dziedzińcu Jerozolimy.
Podkamieńska Pani
Módl się za nami.

Cudowna Różo z Kazimierki
z ogrodu Jessego,
Którą letnicy kochali
płateczku z nieba.
Sybirakom słałaś listy
i Hostie z odpustem
gdy Cię błagali.

Obraz Matki Bożej Lubomelskiej

Najmędrszym kapłanom,
otwierałaś księgi
Psalmie Polesia
okuta srebrnymi wotami
Znana daleko, szeroko
Róża Kazimierki
spalona wraz z Synem.
W obrazie z cudami.
Módl się za nami.

Loretanko z Lubomla,
Której Król Jagiełło
po bitwie, pod Grunwaldem
Dom Złoty postawił.
Ciebie słaWił Kościuszko,
Możni kochali,
za Skarbiec Cię mając.
Której nawet Żydzi
w szacunku wierzyli.
Osłoniłaś królewskie
Rymacze, Jagodzin
suknią z gwiazd.
Za Bug wywieziona
z wygnańcami
wróciłaś do zamkowej świątyni
przesławna
Mateńko Rodzinna,
Dzwonnico sławy
módl się za nami.

Obraz Matki Bożej Mielnickiej

Arko Przymierza
z wołyńskiej Mielnicy,
z której przodkowie nasi
w złotoksiąg wczytani,
czerpali miłość, męstwo
wiarę Abrahama.
Którą o deszcz prosili
spadł żyzny
słońce, zabłysło
Ciebie do wzgórz Chelma
z polskimi wozami,
wiozła wdowa
Skarbie Kościoła
Puklerzu Wołynian
sierot stroskanych
Módl się za nami.

Matko Boża Płacząca
ze Swojczowa
spalonych, włodziemskich wsi
i ogrodów stratowanych.
Przeniesiona do cerkwi ukradkiem
z wysadzonego kościoła.
w bizantyjskich szatach,
kiść winogradowa.
Uciekająca przez rzekę
z końmi, kuframi, sztandarami
chyłkiem o świcie

Obraz Matki Bożej Swojczowskiej

Jutrzenko Wschodu
wraz z Swojczanami
módl się za nami.

Przedziwna Pani z paskiem,
nad wodą w Zaturcach
księżyc pod stopami,
dominikańscy święci.
Dzisiaj na wzgórzu
jak wołyńska Latarnia
nad spalonymi wioskami.
Niepogodą wieku
z Teratyna
na jutrznię wschodząca.
Piękniejsza od piwonii,
Zaturczańska Pani
Módl się za nami.

W Hołobach, u świętej Tekli
Przydrożna Uciezko grzeszących
z dwornymi aniołami,
przybrana w srebrne suknie.
Tęsknoty za Tobą pełno
nie wiadomo gdzie jesteś.
Objaw się sługom, poetom
idących do Jerozolimy
z Twoimi psalmami.

Obraz Matki Bożej z Zaturzec

Trzy wieki tronująca,
Hołobska Pani
Módl się za nami.

Z Wiszenek – Wniebowzięta,
Niezwyczajnej opatrności,
którą po pół wieku,
prawosławni poznali.
Dając zaszczyt nadziemski
i honor najwyższy,
z aniołami,
przenieśli Twą świątynię
do Kowla, nad Turię.
Postawili, ukontentowali
Bogurodnicę od róż i lilii
od szczęśliwego zaśnięcia,
życia agonii.
Wiszeńska Królowo
Módl się za nami.

Matko Boża Ryngrafowa
z Lewacz.
Królowo ludwipolskiej i hubkowskiej,
krain przy granicy.
Koronna Pani Częstochowska
w herbarzu, między chorągwiami
z Bożego Królewca.
Sługi Twoje, pobili banderowcy

Matka Boska w knieście Hołobskim
na Wołyniu.

Pamiętka Jubileuszu

200-lecia
kościoła w Hołobach
na Wołyniu
odbytego
we wrześniu 1928 roku.

Obraz Matki Bożej z Lewacz

ocalona z ciętymi policzkami,
wspieraj wędrowców.
Módl się za nami.

Matko Boża Wspomożenie Wiernych
od Czartoryskich z Klewania,
z Rzymu подарowana.
Zamkowa, cudosłynąca, miłosierna.
Przed Twoim Obliczem,
błogosławiony Zygmunt Szczęsny Feliński
śluby składał,
za naród i Kresy.
Ze świętym Bonifacym,
łaski rozdająca.
Jadąc z wygnańcami
w tobołach losu, pociągiem
pod Gorzów
w oczach z klewańskimi wieżami.
Kościół ocalająca,
niezwyciężona
Módl się za nami!

Królowo Przemożna
z zamku nad Wilią
podarunku księcia Ostrońskiego.
Przed Tobą katolicy, prawosławni
upraszali łaski.
Klasztorna Cudotwórczyni Franciszkanów.

Obraz Matki Bożej Klewańskiej

na Wniebowzięcie ukoronowana
z Rzymu koronami.
Miałaś koleżkę carycy Marii,
hołd od wzgórz ostrogskich,
klejnoty łez od nędzarzy.
Cudowna do dzisiaj
za basztami, bramami
w drodze do nieba.
Módl się za nami.

Niepokalana z Hrycowa
w białym marmurze wykuta
z Rzymu przez Odesę
wieziona do pałacu.
Z ognia rewolucji, ratująca
i ocalona do Niepokalanek
dziwnymi drogami.
Od Ciebie Przenajświętsza Panno,
tchnie pokój i miłość
z pałacu nieba sama
w modlitwy zasłuchana.
Módl się za nami.

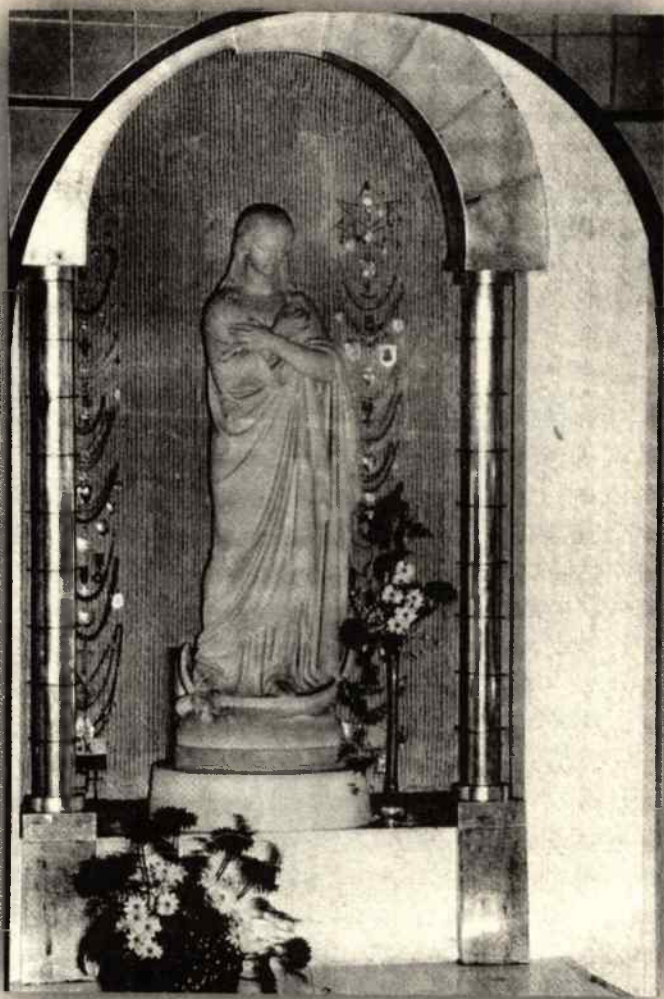
Łaskami z wieków słynąca
w Bindudze nad Bugiem
Najmożniejsza z klejnotów u Wydźgów,
zbierająca pątników
w odpust na Anielską.

Ikona Matki Bożej z Międzyrzecza Ostrogi

Kościuszko i Legioniści,
kłaniali Ci się w kościółku
z lipowym chorałem.
W srebrne sukienki odziana,
Anielskiej twarzy
przez Bug przewieziona
do starej Dubienki.
Po Twojej świątyni
Kamień na kamieniu,
trawą zarósł.
Ryngrafie cudosrebrny
Módl się za nami.

Prześliczna z witraża nieba,
idąca obłokami
Niepokalana z Drużkopola.
Smukła z koroną gwiazd,
świecąca nad Wołyniem.
Patronko trudnych wieków,
śmierci wojennej
pod gruzami kościoła
z jaśniejącą twarzą.
Opiekunko z Sybiru,
Drogo Boża przez trudne losy
zostająca w ludzkiej pamięci
światłem.
Na czas trzeciego tysiąclecia
miłością odmalowana,

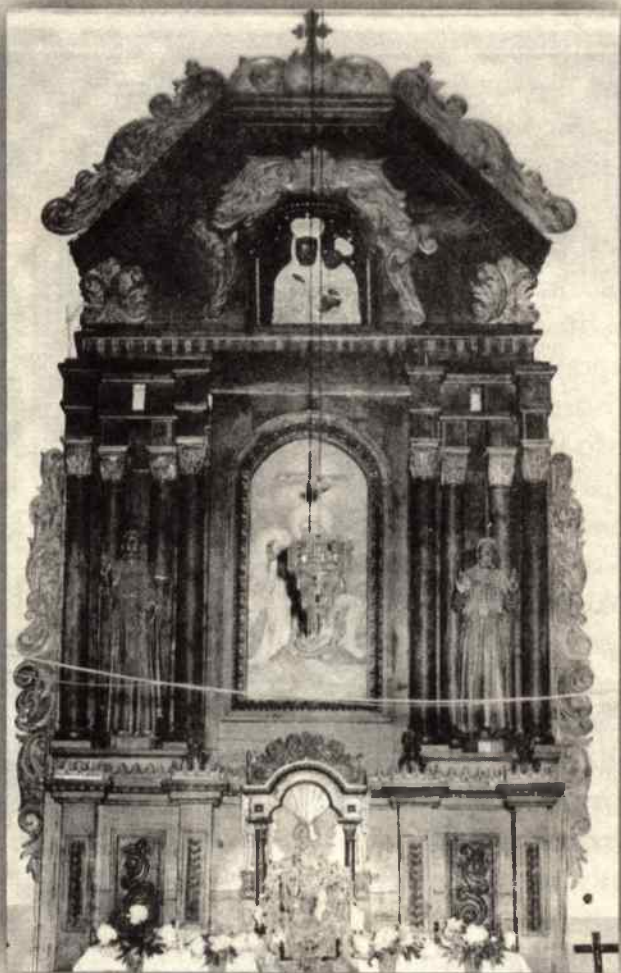

Posąg Niepokalanej z Hrycowa

służąca pod Żytomierzem
w franciszkańskim Malinie.
Matko – wszystkich zaginionych matek
strażnico sierot
Módl się za nami.

Ostrobramska
Miłosierna Pani z Sarn
zza litewskich puszczy,
wypraszażąc dziedzictwo Synowi,
Piastunko dzieciństwa,
Perło Północy Wołynia,
świecąca promieniami.
Powróciłaś zza Wisły
do ołtarza Ojca Serafina
pokój błogosławiąca
w gwiazdach, szczęśliwa.
Nad oba brzegi miasta
z pallotyńską nowenną,
tulić serca
i krzyżem, podpierać niebo.
Wszystkie bramy otworzyć
kluczem miłosierdzia
Sarnecka Pani
Módl się za nami.

Karmelu Królowo
z rozstrzelanego Kisielina.

Obraz Matki Bożej z kościoła w Bindudze
nad Bugiem

Obrona, tuląca Dzieciątko
od kul wroga.
Murem Jerycha stojąca
do pełni czasu.
Szkaplernymi westchnieniami
przeprowadzająca przez lęk.
Pocieszycielko sierot
i Patronko świątynnych ruin.
Gwiazdo Zaranna
w zorzach miłości świecąca.
Pociecho na dni ostatnie
z wołyńskiego Karmelu wybrana.
Módl się za nami.

Tryumfująca Królowo z berłem
w koronach z Dzieciątkiem,
dźwigającym świat.
Pamiętająca historię rodów
Lubomirskich, Walewskich.
Epitafia twych dzieci,
pod matczynym płaszczem
tulilaś, wyjeżdżając
pod obstrzałem kul.
Wołyńskich równin Patronko
Hetmanko żołnierzy
z białego kościoła garnizonu,
którzy na capstrzyku,
pozdrowiali Twoje wieże

Obraz Matki Bożej z kościoła w Drużkopolu

a do świętego Antoniego,
przychodzili po zgubione serca.
Madonno od garncarza,
Dobrolica i uśmiechnięta,
Twoją łaską zmartwychwstało Równe.
Módl się za nami.

Matko Siedmiu Boleści
z sercem przebitym,
ze sławnego Niewirkowa, od Dominikanów.
Po drodze do Międzyrzecza,
łzy gwiazdami siejąca,
zmywające cierpienia pątników,
idących zewsząd w wielkopostny odpust.
Czułością ujmująca
w koronie wszystkich matek
od wieków, tutaj płaczących.
Zapatrzona w krzyż Chrystusa
błogosławiąca losy
serc krzyżowanych cierpieniem,
rody Twą boleść miłujące
włodarzy ziemi.
Wybrana z opłakujących matek,
śmierć wołyńskich dzieci.
Ocalałaś – w Świątnikach
Twoja korona świeci.
Módl się za nami.

**OFIARA NA BUDOWĘ
KLASZTORU I KAPLIC
KALWARYJSKICH
OO. Karmelitów Bosych
w Starym Miadziele
na Wileńszczyźnie.**

1. Każdy składający 5 zł. ma udział w 12 Mszach św. rorzenie, które co miesiąc po wieczne czasy odprawiają się za dobrodziejów żywych i umarłych.
2. Oprócz tego za dobrodziejów zmarłych, odprawia się corocznie 18 Mszy św. i 9 Oficjów za zmarłych.
3. Mając-ty udział w modlitwach które całe Zgromadzenie za dobrodziejów codziennie odmawia.
4. Każdy składający miesięczną ofiarę ma udział w odprawianych mszach Zgromadzenia, a po śmierci w 14 Mszach św. i 9 Oficjach za zmarłych.
5. Imiona wszystkich Dobrodziejów wpisane zostaną do księgi fundacyjnej, którą przechowuje się w archiwum klasztoru.

Obrazek Matki Bożej Szkaplerznej.
Ruiny kościoła w Kisielinie

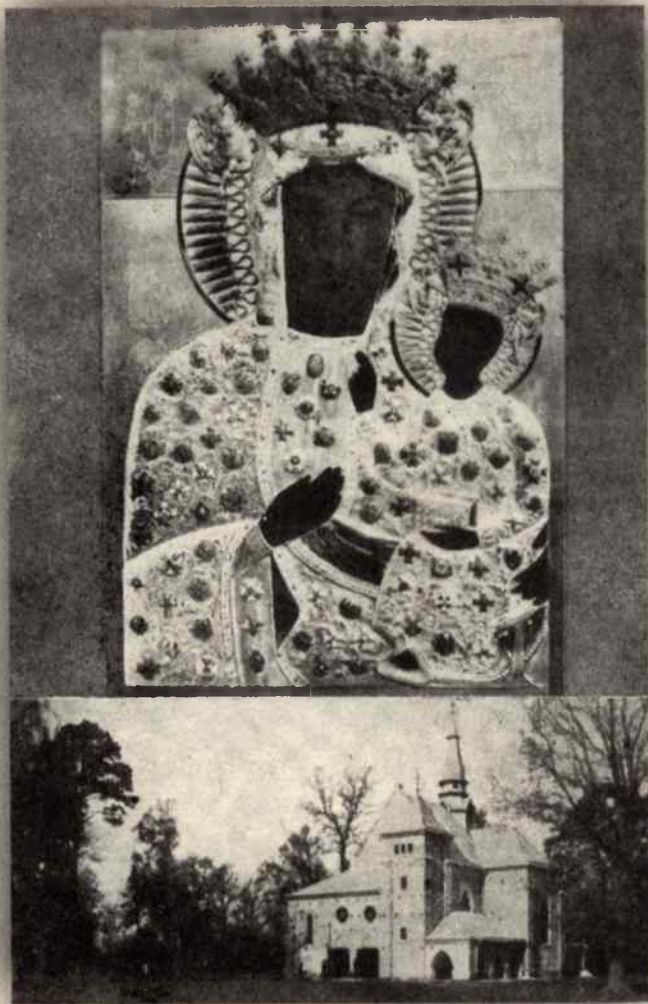
Hetmanko Ułanów Krechowieckich,
nad brzegiem Horynia,
zwycięski osłaniająca oręż.
W lęku walki i pocie pracy,
będąca w Osadzie Krechowieckiej
Mistrzynio łask.
Tobie na leśnej polanie,
pośród starych dębów
fundowano kościół
Królowo Korony Polskiej.
W ostatnim maju – z Jasnej Góry
przywieziono ikonę w hołdzie.
Ubrano w żołnierskie krzyże,
ordery, przysięgi
Częstochowska Królowo Kresów.
Tobie grały fanfary,
śpiewały słowiki z dąbrowy
i sługa Biskup Szelażek
witał z Osadnikami.
Twojej obrony wzywali
Osadnicy wiezieni na Sybir,
modliły się dzieci tułacze
w Kazachstanie, Persji, Londynie.
Pomóż im Hetmanko
zebrać się wszystkim
w osadzie nieba.
Módl się za nami.

Obraz Matki Bożej Niewirkowskiej

Niepokalana z Sokola
strażniczko ruin wołyńskich kościołów.
Stojąca pod niebem,
na frontonie z pokorą,
patrząca na Jerozolimę,
spod bocianiego gniazda
matecznika wierności.
Patronko cichych modlitw,
tułacznych losów,
podeptanej godności i krwawiących serc.
Bramo na Wschód stojąca
z rozłożonymi rękami łask.
Widziana w łzach nocnych,
westchnieniach matek,
jak okrywałaś płaszczem
wołyński kościół.
Otwierają święte drzwi pielgrzymi
bociany barwinkiem wyścielą gniazdo,
na dzień pielgrzymstwa,
Papieża Jana Pawła II,
na umęczoną Ziemię Wołynia.
Królowo Kresów
Módl się za nami.

Jezu Bolejący z Rożyszcz
rezydencie z Podola
z otwartymi ranami
i w cierniach Kresów.

Hetmanka Ułanów Krechowieckich

W królewskim orszaku z Łucka,
przyprawiony.
Królu z nad Styru
idący kalwarią
dzień w dzień,
dwudziestego wieku.
Przemieniaj serca twarde
i oblicze Ziemi.
Szepczą do Ciebie wygnańcy
Zmiłuj się nad nami.

Cudowny Jezu z Dederkał
rozpięty na krzyżu,
nad krzemienieckimi wzgórzami.
Słowo Franciszkanów,
przez wieki w ojczyźnie Słowackiego.
Księdza Kołłątaja pociecho
i tarczo zbawienna,
zasłaniająca w czas wojny
płaczące dzieci.
Drogowskzie idącym przez życie,
Chryste Dederkalski
Zmiłuj się nad nami!

Jezu z Boromla
dźwigający krzyż żywota,
przez las krzyży historii
w dzień Wielkanocy, niegdyś

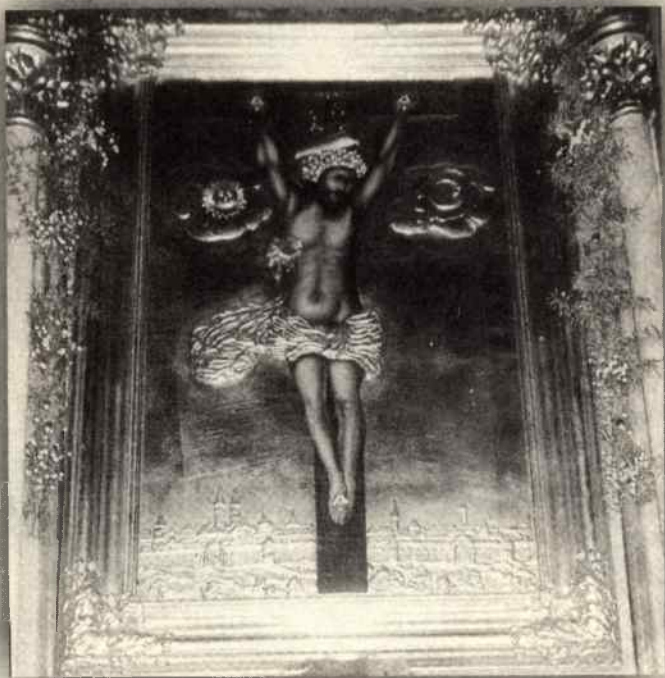
Obraz Miłosiernego Pana Jezusa Tarnorudzkiego
z Rożyszcza

płaczący tutaj łzami.
Ukochany przez Sanguszków,
pielgrzymów przez wieki
wspierający w drodze.
Dumo Rzeczypospolitej,
Królu wszystkich czasów
Zmiłuj się nad nami.

Jezu z Łysina na Wołyniu
spoglądający z nad bramy,
na dźwigających krzyże.
Umęczony, na Kalwarię
krzyż dźwigający.
W płomieniach serc miłujących
cuda czyniący.
Z świątyni, pochodnią ognia
spalonej – za miłość.
Jezu z sercem gorejącym
Zmiłuj się nad nami.

Święty Włodzimierzu
z krzyżem idący,
stepami u kraja
– Módl się za nami.

Matko Boska Latyczowska z Podola
– rezydentko z nieba,
przywieziona z królewskiego zamku.

Obraz Pana Jezusa Dederkalskiego

W Lubomlu odpoczywająca
pięć lat –
Rymaczanek Pani.
Do Łucka przeznaczona
na tron katedralny.
W wojnę płacząca z Sybirakami,
opatrująca rany porąbanych.
Złota koronko biskupa Szelążka
z westchnień w więzieniu.
Wywieziona ze Służkami o świcie
w skrzyni z łez
– świętokoronna Latyczowska Ksieni.
Módl się za nami.

Matko z Zaborola
– Rycerska, Można Hetmanko
o Tobie w wołyńskich pałacach
bony dzieciom opowiadały.
Tronująca na buczackich kilimach,
pomiędzy szablami.
W złotorynigrafach
– na aksamitach noszona.
Wyproszona w czas wojen
ku obronie dworu.
Apokalipso zwycięstw nad zwycięstwami
– Módl się za nami.

Swojczowska Matko Sierot
łzy ocierająca,

Obraz Pana Jezusa Boremelskiego

chustką z nieba w ręku.
Smutna Madonno Wołynia
– widząca płonące wioski.
– Zwęglone dzieci i krzyże
– z progami świątyń.
Ukrainki cię z ognia wyniosły
sadowiąc w cerkwi
– przez drogę.
A dziś w Otwocku siedząca
na tronie z gwiazdami.
Tułaczy z Wołynia
w drodze do nieba
– przeprowadzaj z Aniołami.
Módl się za nami.

Matko Starowieczna z Przewał
– na łęgach
w srebrnej sukience
we mgle migocąca z czajkami.
W modrzewiowym kościele z Serafinami,
przytulająca czumaków
– bezbożnych i bożych.
Nikt nie pamięta Twojej twarzy
– spalili Obraz banderowcy
z kadzidłem, świecami
i koronką w welonie.
Z Votami, podarunkami
od możnych i biednych.

Obraz Pana Jezusa Łysińskiego

Tylko cuda, zostały.
Módl się za nami!

Matko Boska Loretańska
z zamkowego Kryłowa,
Jagiełłowego Lubomla
staroświątynna Mistyczko
z majowych litanii
– pod krzyżami Wołynia
z wyśpiewanymi wiekami.
Medalikowa, obrazkowa
z niejednego sekretarzyka
– stuodpustowa, Święta Loretanko.
Na ręku z Paniątkiem,
Jezuseńkiem małym.
Módl się za nami!

Matko Boska z miasteczek
– faro wszechczasów
przez Żydów szanowana,
całowana ukradkiem.
Witana przed bramami Wołynia
– cud nad cudami!
Widząca ich doły z kośćmi,
Płaczko z Nazaretu
z rzewnymi łzami.
Pod bożnicami stojąca z chlebem
Módl się za nimi.

Ikona św. Mikołaja

Święty Mikołaju
– cudotwórco łaskawy,
orędowniku sierot, podróżnych
– Módl się za nami.

Święty Jerzy,
depczący smoka i nienawiść.
Kościelnych wież rycerzu.
– Módl się za nami.

Święty Michale
Rusi i wołyńskich krain.
Obrońco dusz!
– Módl się za nami.

Święty Jacku
idący z Kijowa łęgami
z monstrancją – w nowe wieki.
– Módl się za nami.

Święty Jozafacie
– na Sąd Boży idący z Unitami
Módl się za nami.

Święty Andrzej Bobolo
z krzyżem wędrujący.
Misji kresowych patronie.
– Módl się za nami.

Obraz św. Teresy od Dzieciątka Jezus

Święty Antoni.
z wołyńską lilijką, cudomożny
w Korcu, Korytnicy – w służebnych domach.
– Módl się za nami.

Święty Wawrzyńcu
na górze w Tajkurach sławny,
męczennikom wiarę rozpalający.
– Módl się za nami.

Święta Anno
Matrono kresowej Jerozolimy
w Uściługu – odpustująca.
– Módl się za nami.

Święta Tereso od Dzieciątka Jezus
Rózo Wołynia.
Patronko Diecezji Łuckiej
z listami Biskupa Szelążka
– Módl się za nami.

Męczennicy Wołynia
z metryk kościelnych, wojennych
w sutannach, habitach,
na progach domów pomordowani.
– Módlcie się za nami.

Święty Idzi – od Krzemieńca
Jagielloński, prastary patronie

Ikona św. Michała Archanioła

organistów, śpiewaków, skrzypicieli.
Suchy jak smyczek
Bożej wiolonczeli
Módl się za nami.

Święty Franciszku
– kadzący jałowcem starokrzyż.
Kresowoubogi,
boso chodzący stu klasztornymi celami
z wołyńskimi braćmi.
Módl się za nami!

Święty Izydorze
w burej sukmanie z Rymacz.
Sługo polnej modlitwy,
Orzący niwy z Aniołami
za oczeretem jeziora.
Módl się za nami!

Święty Wacławie
z chorągwią zwycięstwa
na koniu pośród Aniołów prowadzony.
Modlący się gorliwie z Czechami
w Kupiczowie orędujący.
Módl się za nami!

Święty Stasiu Kostka
w rzymskiej sutannie godzinkujący

Ikona św. Jerzego

szczerosłowami.

Idący wrześniowymi procesjami
po Kiwercach, Maciejowie, Krzemieńcu
za szkolnikami.

Módl się za nami!

Aniołowie Stróże
z poparzonymi skrzydłami
– płonące kościoły gasząc.
Stojący na rozdrożach
z kropielnicami.
Stróżujcie nad nami!

Męczennicy polscy
z porąbanymi głowami,
idący traktem do nieba,
z banderowskimi kulami
– cały rok czterdziesty trzeci.
W Chrystusowy całun odziani
Módlcie się za nami!

Sybiracy wyschnięci na hostie
z białymi oczami,
patrzący w stronę Wołynia,
Duchy jasne
Módlcie się za nami!

Bogobojni rycerze
na piersiach z ryngrafami.

Św. Teresa od Dzieciątka Jezus - Patronka
Wołynia

Śpiący na orlich skrzydłach,
pod wołyńskimi kurhanami.
Módlcie się za nami!

Legioniści z Kościuchnowki,
Polskiej Góry z dolin śmierci.
Którzyście Boga i Ojczyznę
w godzinę śmierci wzywali.
Wstaw się za nimi!

Czyścowskie dusze – ziemskie hulaki
o których nikt nie pamięta.
Oprawcy, kaci, tyrani –
Boże pofolguj ich męki.
Wstaw się za nimi!

Baranku Boży
z katedry w Łucku
i z niebiańskiego Jeruzalem
– Przepuść nam Panie.

Baranku Boży
z kościoła w Krzemieńcu,
gdzie drzwi Boże otwarte zawsze
– Wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży
mistyczny, spalony i tryumfujący

Obraz Matki Bożej do którego szczególnie miał
nabożeństwo Św. Brat Albert

nad Wołynia zgłiszczami
– Zmiłuj się nad nami.

Kyrie elejson, Christe elejson.
Chryste usłysz nas – Wołyń strzeż.

Amen.

Chełm, 2 marca 2001 r.

W dzień św. Heleny

Chełm, 24 luty 2012 r.

uzupełnienie w dzień św. Macieja

POSŁOWIE

Litania Wołyńska – skąd taki tytuł?

Poezja Krzysztofa Kołtuna towarzyszy nam od dłuższego czasu. Jego wiersze przenoszą nas do różnych świątyń Wołynia, sanktuariów, przed cudowne wizerunki. Bezpośrednim impulsem do powstania tego tomiku były wieczorne rozmowy z poetą w Chełmie, w połowie drogi z Podhala na Wołyń. Po ukazaniu się „Madonn Kresowych” Maryny Okęckiej Bromkowej, skomponowaniu przez Włodzimierza Sławoja Dębskiego „Wołyńskich Godzinek” i wydaniu w naszym wydawnictwie książki Tadeusza Kukiza pt. „Wołyńskie madonny i inne obrazy sakralne z diecezji łuckiej” cisnęła się na usta błagalna pieśń o charakterze suplikacji wołyńskich. Któż ją mógł najlepiej wypowiedzieć, wyśpiewać? Któż lepiej zna wołyńskie sanktuaria i pątniczy obyczaj?

Od Litanii Loretańskiej do Litanii Wołyńskiej...

Polskie słowo „litania” pochodzi od greckiego „litaneia”, które oznacza modlitwę błagalną, usilną prośbę z powtarzającym się refrenem, skierowaną do Boga, Matki Bożej – Najświętszej Maryi Panny – lub świętych. Litanie, do jakich żeśmy się przyzwyczaili w kościele czy w modlitewnikach, są modlitwami rozpoczynającymi się od słów „Kyrie eleison”, po których następują inwokacje – wezwania, określenia świętości i cnót osób, którym są poświęcone. Inwokacje, zazwyczaj kończą się jakąś formułą (np. „Ora pro nobis” – „Módl się za nami”).

Elementy litanijne znajdujemy już w Starym Testamencie u proroka Daniela (3, 52–90), a szczególnie w Psalmach (45, 117 i 135). Litania jako część składowa nabożeństwa liturgicznego sięga czasów apostołskich.

W Bizancjum ukształtowała się i rozpowszechniła się na całym chrześcijańskim Wschodzie forma akatysty (od greckiego słowa „akathistos” – śpiewany na stojąco).

Litania maryjna powstała z rozwiązania trzech prośb znajdujących się na początku litanii do Wszystkich Świętych: „Święta Maryjo”, „Święta Boża Rodzicielko”, „Święta Panno nad pannami”. Pewien rodzaj litanii maryjnej występuje już w VIII wieku w Hiszpanii. W Wenecji śpiewano od roku 1280 długą litanie podczas procesji z obrazem Marii Panny powtarzając stałe wezwanie „Święta Maryjo”, a przy tym rozwijając maryjne tytuły i metafory. W XVI wieku było już wiele takich litanii. W Loreto śpiewano każdego dnia tygodnia inną. W roku 1601 papież Klemens VIII zakazał układania nowych litanii i zatwierdził do użytku w Kościele jedną ze śpiewanych w Loreto, w której tytuły Matki Bożej wzięte były z Pisma Świętego. W 1631 roku zakazano dodawać do niej nowe inwokacje bez zatwierdzenia Rzymskiej Kongregacji Obrzędów. Z biegiem lat doszło tylko pięć nowych. Aktualnie jest ich 51.

Ciekawym faktem jest to, że najstarsze obrazy nad Bugiem, po obu stronach tej granicznej rzeki, to kopie Matki Bożej Loretańskiej – tak jest w przypadku Lubomla na Wołyniu i Kryłowa na Ziemi Hrubieszowskiej.

Znana jest „Litania Dominikańska do odmawiania we wszelkich utrapieniach”. W Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Krakowskiej odmawialiśmy „Litanię do Chrystusa Kapłana i Żertwy”, ułożoną przez ks. kardynała Karola Wojtyłę.

Litanie układali nie tylko pobożni autorzy nabożeństw, ale także ...poeci. Ciekawym byłoby prześledzić dzieje litanii jako wątku czy utworu w poezji i muzyce. Pozwolę sobie wymienić jeden z takich utworów – „Litanię o zbawienie od głupoty” Romana Brandstaettera.

W dziedzinie muzyki należy wspomnieć choćby słynne wielogłosowe opracowania muzyczne litanii w stylu a cappella, które stworzyli G. P. da Palestrina czy O. di Lasso. Do wybitnych opracowań o charakterze kantatowym należą także „Litanie ostrobramskie” Stanisława Moniuszki oraz „Litania do Marii Panny” na sopran, solo, chór i orkiestrę Karola Szymanowskiego.

Niepokalana z „Wołyńskiej Litanii” to Patronka „cichych modlitw, tułających losów, podeptanej godności i krwawiących serc”, ale i Brama „na wschód stojąca”. Krzysztof Kołtun nie zapomniał o męczennikach Wołynia. Ufam, iż „Wołyńska Litania” pomoże nam na ścieżkach nowej rzeczywistości tam na Wołyniu, tak jak Litania Loretańska była zawsze na ustach naszych wiernych, tułaczy do Syberii i Kazachstanu, a także tych którzy w różnych okolicznościach wyjechali do Polski. Swą poetycką modlitwę za Ziemię Wołyńską Krzysztof Kołtun kończy wezwaniem: „Kyrie elejson, Christe elejson. Chryste usłysz nas – Wołyń strzeż. Amen”.

Zwróćmy jeszcze uwagę na dwie okoliczności – „Wołyńska Litania” ukazuje się w roku pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II do Kijowa i Lwowa, który oddając jej hołd w wizerunku Matki Bożej Zarwanickiej pokornie prosił: „okryj swoim macierzyńskim płaszczem, wszystkich mężczyzn i wszystkie kobiety dobrej woli, którzy żyją w tym wielkim Kraju. Prowadź ich do swego Syna Jezusa, Który jest dla wszystkich Drogą, Prawdą i Życiem”. Drugą okolicznością jest 950. lecie Ławry Kijowsko-Pieczorskiej, monastyrskiego kompleksu cerkwi, muzeów i podziemi. Cerkiew Uspienska i cerkiew pw. Wszystkich Świętych – zniszczone w pierwszej połowie XX. wieku dopiero teraz są odbudowywane. Odbudowa świątyń i ludzkich serc pozwala nam z nadzieją patrzeć w przyszłość.

Duchowy przewodnik po Wołyniu.

Tak można nazwać naszego poetę, który urodził się 9 listopada 1958 roku w Chełmie, w rodzinie pochodzącej z Lubomla na Wołyniu.

A Luboml to najstarsza parafia diecezji łuckiej, założona w 1412 roku przez króla Władysława Jagiełłę. Nawiązując do tej tradycji nasz poeta integruje rozproszonych po Polsce i Świecie dawnych Wołynian. Pomysłodawca i organizator corocznego chełmskiego konkursu poetyckiego „U progów Kresów”. Założyciel Chóru Pątniczego „Podole” (1982), Towarzystwa Rodzin Kresowych w Chełmie (1988) oraz Nadbużańskiego Towarzystwa Kultury w Chełmie (1999). Współpracownik „Niedzieli Lubelskiej” i „Wołania z Wołynia” (Ostróg). Niestrudzony znawca i piewca Wołynia.

Jest autorem kilkunastu tomików poetyckich: „Powrót” (Kraków, 1984), „Ojczyście ziele” (Kraków, 1990), „Dzwoneczek” (Chełm, 1992), „Pańska Dolina” (Lublin, 1993), „Kresowy wiśniowiersz” (Lublin, 1995), „Misterium z Wołynia” (Kraków, 1997), „Złoty szerszeń” (Kraków, 1998), „Wileńska łąza czysta” (Kraków, 1999), „Szelest róży” (Biały Dunajec–Ostróg, 1999), „Procesja pod koniec wieku” (Kraków, 2000), „Poziomkowe listy” (Kraków, 2001).

Poezja Krzysztofa Kołtuna ocalając pamięć świata, który bezpowrotnie odchodzi, przeniosła w XXI wiek wołyński etos, w którym pobożność maryjna jest drogowskazem na drodze do nieba.

Ks. Witold Józef Kowalów

Ostróg, 8 września 2001 r.

W święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny.

OŚRODEK „WOŁANIE Z WOŁYNIA”

Od 1997 roku Ośrodek „Wołanie z Wołynia” zajmuje się publikowaniem książek wydawanych przez „Wołanie z Wołynia” – pismo religijno-społeczne ukazujące się na Ukrainie od 1994 roku. Wokół pisma skupionych jest kilka osób, które wzięły na siebie trud dokumentowania najnowszej historii i ukazywania aktualnych problemów Kościoła Katolickiego na Ukrainie, ze szczególnym uwzględnieniem Wołynia i diecezji łuckiej. Zainteresowania naszej redakcji obejmują także: sytuację wierzących w społeczeństwach krajów postsowieckich, kontakty katolicko-prawosławne, wysiłki ekumeniczne, stosunki polsko-ukraińskie, kultura i osiągnięcia myśli filozoficznej Ziemi Wołyńskiej, wybitni Wołynianie. Równocześnie z pismem ukazuje się seria wydawnicza: Biblioteka „Wołanie z Wołynia”. W latach 1997–2012 wydaliśmy 78 tytułów–książek.

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY!!!

**Dotychczas nakładem
Ośrodka „Wołanie z Wołynia” ukazały się:**

- T. 1. „Хресна Дорога”, Острог 1997.
- T. 2. Br. Adrian Waclaw Brzózka, *Milczące cienie*, Ostróg 1997.
- T. 3. O. Ян Попель, „Розмови про молитву”, Білий-Дунаєць 1997.
- T. 4. O. Remigiusz Kranc OFMCap., *W drodze z Ostroga na Kolytę* – pod red. ks. Witolda Józefa Kowalowa i o. Józefa Mareckiego OFMCap., Biały Dunajec–Kraków 1998.
- T. 5. O. Єдвард Станек, „Педагогічні принципи Вчителя з Назарету”, Білий-Дунаєць, 1998.
- T. 6. Tadeusz Kukiz, *Wołyńskie Madonny i inne obrazy sakralne z diecezji łuckiej*, Biały Dunajec 1998.

T. 7. Ks. Witold Józef Kowalów, *Zmartwychwstały Kościół cz. 1, Diecezja łucka 1989–1998: odrodzenie Kościoła Rzymsko-katolickiego w obecnym dekanacie rówieńskim*, Biały Dunajec 1998.

T. 8. О. Альбін Яноха OFMCap., „*Отець Серафим-Алоїз Кашуба (1910–1977)*”, Білий-Дунаєць, 1999; O. Albin Janocha, OFM-Cap., *Ojciec Serafin Alojzy Kaszuba (1910–1977)*, Biały Dunajec 1999.

T. 9. Ks. Witold Józef Kowalów, Ks. Michał Stanisław Głowacki „*Świętopełk*” (1804–1846). *Folklorysta i współorganizator powstania*, Biały Dunajec–Ostróg 1999.

T. 10. Ks. Witold Józef Kowalów, *Sursum corda. W górę serca. Wybór artykułów prasowych z lat 1992–1997*, Biały Dunajec–Ostróg 1999.

T. 11. Krzysztof Kołtun, *Szelest róży*, Biały Dunajec–Ostróg 1999.

T. 12. С. Михайлина Алекса RM, „*Слуга Божий Архієпископ Зиґмунт-Щенський Фелінський (1822–1895). Син Волинської Землі*”, Білий-Дунаєць, 1999.

T. 13. О. Андрій Зволінський, „*Ясько*”, Білий-Дунаєць–Остріґ, 1999.

T. 14. О. Ієронім Варакім OFMCap., „*Духовний силует Слуги Божого О. Серафима Кашуби OFMCap.*”, Білий-Дунаєць–Остріґ, 2000; O. Hieronim Warachim OFMCap., *Duchowa sylwetka Sługi Bożego O. Serafina Kaszuby OFMCap.*, Biały Dunajec–Ostróg 2000.

T. 15. Ostróg. *Ilustrowany przewodnik krajoznawczy*, Biały Dunajec–Ostróg 2000.

T. 16. Ks. Władysław Knapiński, *Sprawa o Kościół w Ostrogu na Wołyniu*, Biały Dunajec–Ostróg 2000.

T. 17. Leon Karłowicz, *Nie zostawiajcie mnie tu... Obrazy z życia deportowanych do Kazachstanu*, Biały Dunajec–Ostróg 2000.

T. 18. О. Иоанн Павел Мухарский OFMCap., „*И ты утверждай своих братьев. К Великому Юбилею 2000 года*”, Biały Dunajec–Ostróg 2000.

T. 19. Галина Гандзілевська, „*Чекатиму тебе...*”, Biały Dunajec–Ostróg 2000.

- T. 20. Krzysztof Rafał Prokop, *Sylwetki biskupów łuckich*, Biały Dunajec–Ostróg 2001.
- T. 21. *Listy z Kozielska burmistrza miasta Ostroga*, Biały Dunajec–Ostróg 2001.
- T. 22. Ks. Władysław Bukowiński, *Do moich przyjaciół*, Biały Dunajec–Ostróg 2001.
- T. 23. *Spotkałem człowieka. Ks. Władysław Bukowiński w pamięci wiernych i przyjaciół*, Biały Dunajec–Ostróg 2001.
- T. 24. Krzysztof Kołtun, *Wołyńska litania*, Biały Dunajec–Ostróg 2001.
- T. 25. Ks. Witold Józef Kowalów, *Szkice z dziejów kościelnych Ostroga i okolicy*, Biały Dunajec–Ostróg 2001.
- T. 26. Romuald Wernik, *W Zdobunowie zakwitły kaczeńce*, Biały Dunajec–Ostróg 2001.
- T. 27. Ks. Andrzej Kwiczala, *Dzieje parafii rzymskokatolickiej w Ostrogu na Wołyniu (1939–2000)*, Biały Dunajec–Ostróg 2001.
- T. 28. Богдан Колосок, “Кафедральні споруди Луцька. Історико-архітектурне дослідження”, Biały Dunajec–Ostróg 2002.
- T. 29. Maria Przybylska, *Karawana ze Wschodu*, Biały Dunajec–Ostróg 2002.
- T. 30. O. Ієронім Варакім OFMCap., “Апостол Церкви Мовчання. О. Серафим Каишуба OFMCap.”, Білий-Дунаєць-Остріг, 2002; O. Hieronim Warachim OFMCap., *Apostoł Kościoła Milczenia. O. Serafin Kaszuba OFMCap.*, Biały Dunajec–Ostróg 2002.
- T. 31. Ks. Kamil Kantak, *Juliusza Słowackiego życie i idee religijne*, Biały Dunajec–Ostróg 2003.
- T. 32. Krzysztof Rafał Prokop, *Biskupi kijowscy obrządku łacińskiego XIV–XVIII w. Szkice biograficzne*, Biały Dunajec–Ostróg 2003.
- T. 33. O. Hieronim Warachim OFMCap., *Kapucyńska Odyseja przez Podole i Wołyń*, Biały Dunajec–Ostróg 2004.
- T. 34. Marek A. Koprowski, *Wołyńia dzień dzisiejszy*, Biały Dunajec–Ostróg 2004.
- T. 35. “Старий Кривин: дослідження та матеріали з історії Південно-Східної Волині”, вступ, нарис, упорядкування Тарас Вихованець, Ігор Тесленко, Biały Dunajec–Ostróg 2005.

- T. 36. *Krzemieniec, Biały Dunajec–Ostróg* 2005.
- T. 37. *Ulas Samczuk, Wołyń, Biały Dunajec–Ostróg* 2005.
- T. 38. *“Стародруки Речі Посполитої XVI–XVIII ст. у зібраннях Музею книги та друкарства м. Острога і Волинського краєзнавчого музею. Каталог”, Луцьк* 2005.
- T. 39. *Stanisław J. Kowalski, Powiat buczacki i jego zabytki, Biały Dunajec–Ostróg* 2005.
- T. 40. *Materiały do dziejów diecezji łuckiej. Relacje o stanie parafii i dekanatów 1941–1944, oprac. Maria Dębowska”, Biały Dunajec–Lublin–Łuck–Ostróg* 2005.
- T. 41. *O. Kasjan Korczyński, Katedra kijowska, Biały Dunajec–Ostróg* 2005.
- T. 42. *Інна Шостак, “Луцько-Житомирська римо-католицька дієцезія наприкінці XVIII – у першій половині XIX століття”, Biały Dunajec–Ostróg* 2005.
- T. 43. *Adrian Waclaw Brzózka, Zawieszeni w czasie, Biały Dunajec–Ostróg* 2005.
- T. 44. *Ks. Witold Józef Kowalów, Memores Domini. Pamiętający o Panu. Wybór artykułów prasowych z lat 1998–2002, Biały Dunajec–Ostróg* 2005.
- T. 45. *Swietłana Pyza, Życie heroiczne i myśl ojca Serafina Kaszuby, Biały Dunajec–Ostróg* 2005.
- T. 46. *Tomasz Kempa, Akademia i drukarnia Ostrogska, Biały Dunajec–Ostróg* 2006.
- T. 47. *Henryk Dąbkowski, Polesie – moja mała Ojczyzna. Wybór artykułów prasowych z lat 1989–2000, Biały Dunajec–Ostróg* 2006.
- T. 48. *Paweł Grabczak, Seminaria duchowne łucko-żytomierskiej diecezji w latach 1798–1842, Biały Dunajec–Ostróg* 2006.
- T. 49. *Biesiada Krzemieniecka, zeszyt 1, Biały Dunajec–Ostróg* 2006.
- T. 50. *Spotkałem człowieka. Ks. Władysław Bukowiński w pamięci wiernych i przyjaciół, cz. 2, Biały Dunajec–Ostróg* 2006.
- T. 51. *Michał Rudzki, Notatnik wołyński, Biały Dunajec–Ostróg* 2006.

T. 52. Ks. Władysław Bukowiński, *Wspomnienia z Kazachstanu*; O. Serafin Alojzy Kaszuba OFM^{Cap.}, *Zapiski z Kazachstanu*, Biały Dunajec-Ostróg 2006.

T. 53. "Стародруки Речі Посполитої XVII-XVIII ст. у Волинських книгозбірнях. Каталог", Луцьк 2006.

T. 54. *Biesiada Krzemieniecka*, zeszyt 2, Biały Dunajec-Ostróg 2007.

T. 55. Krzysztof Rafał Prokop, *Biskupi kamienieccy od średniowiecza do współczesności. Szkice biograficzne*, Biały Dunajec-Ostróg 2007.

T. 56. Teresa Tyszkiewicz, *Archipelag śladów Boga*, Biały Dunajec-Ostróg 2007.

T. 57. Józef Dunin Karwicki, *Wędrówka od źródeł do ujścia Horynia*, Biały Dunajec-Ostróg 2007.

T. 58. Br. Adrian Wacław Brzózka OFM, *Sny utraconej ziemi*, Biały Dunajec-Ostróg 2007.

T. 59. Jan Paweł II - Йоан Павло II, *Трытык рzymski - Римський тринтух*, Biały Dunajec-Ostróg 2008.

T. 60. Marek A. Koprowski, *Między Bugiem a Styrem*, Biały Dunajec-Ostróg 2008.

T. 61. *Różaniec w życiu biskupa Adolfa Piotra Szelażka - Позапітї життї Єпископа Адольфа-Петра Шельонжека*, oprac. s. Sabina Irena Gumkowska CST i s. Beniamina Karwowska CST. Biały Dunajec-Ostróg 2008.

T. 62. Adam Hlebowicz, *Biło-żółta Ukraina (Biało-żółta Ukraina)*, Biały Dunajec-Ostróg 2009.

T. 63. Jan Fitzke - *Z Wołynia 1936-1939*. Biały Dunajec-Ostróg 2009.

T. 64. *Biesiada Krzemieniecka*. Zeszyt 3, „Liceum Krzemienieckie 1920-1939”. Biały Dunajec-Ostróg 2009.

T. 65. Ks. Stanisław Szczypka, *Z Żytomierza na Podhale*, Biały Dunajec-Ostróg 2009.

T. 66. Данута Ленік - Danuta Lenik, *Зі Сходу на Захід... - Ze Wschodu na Zachód...*, Biały Dunajec-Ostróg 2009.

T. 67. Tatjana Jurczenko, *Duchowość misyjna kapłanów pracujących w ZSRR po II wojnie światowej*, Biały Dunajec-Ostróg 2009.

T. 68. Kalendarz «Wołania z Wołynia» 2010, Biały Dunajec–Ostróg 2010.

Kalendarz liczący blisko 400 stron, opracowany przez ks. Witolda Józefa Kowalowa. Dla wszystkich zainteresowanych historią Ukrainy, w tym Wołynia i diecezji łuckiej, ten kalendarz może okazać się szczególnie cenny, gdyż autor przedstawia w nim wydarzenia historyczne, społeczne, religijne, prezentuje ludzi związanych z tą ziemią, ich wpływ na przebieg historycznych wydarzeń.

T. 69. Marek A. Koprowski, *Podolskie klejnoty*, Biały Dunajec–Ostróg 2010.

Znany podróżnik po ośrodkach katolicyzmu na Wschodzie odwiedza najciekawsze miejsca na Podolu. Po Syberii, Kazachstanie i Wołyniu ukazuje piękne miejsca w zachodniej części Podola. *Tropami Króla-Ducha, Na Poczajowskiej Górze, U pana na Łubniach i Wiśniowcu* – to tylko niektóre tytuły rozdziałów, zachęcające do lektury całości.

T. 70. Ks. Władysław Bukowiński, *Historia nauczycielką życia*, Biały Dunajec–Ostróg 2010.

Jest to historia Polski, jaką napisał więzień kopalni miedzi w Dżekazganie (Kazachska SRR) dla współwięźniów. Zapis wykładów wygłoszonych w czasie strajku więźniów. Na uwagę zasługuje fakt, że praca ta została napisana „z pamięci”, bez materiałów źródłowych i naukowych.

T. 71. Ks. Zygmunt Chmielnicki, *Kartki wspomnień*, oprac. Maria Dębowska, Biały Dunajec–Ostróg 2010.

Wspomnienia ks. Zygmunta Chmielnickiego z lat 1917–1927 ukazywały się w redagowanym przez niego „Życiu Katolickim” w Łucku. Są to barwnie opisane niektóre wydarzenia z jego życia. Ks. Chmielnicki w latach 1923–1928 był wielokrotnie więziony przez Sowietów. Dzięki wymianie więźniów 31 stycznia 1928 r. został zwolniony i rozpoczął pracę w diecezji łuckiej. W latach 1928–1939 był sędzią prosynodalnym w diecezji, a w latach 1930–1939 redaktorem tygodnika diecezjalnego „Życie Katolickie”, był wikariuszem generalnym. Pierwszy raz aresztowany przez Niemców 11 sierpnia 1943 r. i zwolniony po trzech miesiącach, ponownie aresztowany w styczniu 1944 r. i wysłany do obozu koncentracyjnego Gross-Rosen. Skatowany przez kapo umiera 16 kwietnia 1944 r., a ciało zostało spalone w krematorium. Publikację przygotowała do druku p. dr Maria Dębowska z Instytutu Archiwów, Bibliotek i Muzeów Kościelnych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

T. 72. Krzysztof Rafał Prokop, *Arcybiskupi haliccy i lwowscy obrządku łacińskiego. Szkice biograficzne*, Biały Dunajec–Ostróg 2010.

Popularno-naukowe przybliżenie losów postaci arcybiskupów halickich i lwowskich. Praca ukazała się z okazji jubileuszu 20. lecia reaktywowania struktur diecezjalnych Kościoła rzymskokatolickiego na Ukrainie (2011) oraz 600. lecia przeniesienia stolicy arcybiskupiej z Halicza do Lwowa (2012).

T. 73. О. Ян Попель, *“Розмови про молитву”*, Білий-Дунаєць-Острогоз, 2011.

Dziewięć refleksji ks. Jana Popiela SI na temat czym jest i jaką powinna być modlitwa w życiu chrześcijanina. Z języka polskiego na ukraiński przełożyła Irena Moroz. Wydanie drugie uzupełnione o biogram śp. Autora.

T. 74. Jan Nowak, *Rekolekcje z ks. Władysławem Bukowińskim*, Biały Dunajec–Ostróg 2011.

Ćwiczenia duchowe ze Sługą Bożym ks. Władysławem Bukowińskim są okazją do rozważań i medytacji. Publikacja ukazała się wcześniej w odcinkach po ukraińsku i po polsku w dwumiesięczniku „Wołanie z Wołynia” (Ostróg) i po rosyjsku na łamach miesięcznika „Credo” (Karaganda).

T. 75. Marek A. Koprowski, *Od Humania do Krzemieńca: Irena Sandecka*, Biały Dunajec–Ostróg 2012.

Dzieje współczesnej „Siłaczki” ukazane w kilku szkicach napisanych na podstawie rozmów z Ireną Sandecką z Krzemieńca. Jej opowieść spisana z taśmy w sposób jak najwierniejszy z niewielkimi tylko dopełnieniami autora jest swoistą spowiedzią ze swego życia. Stanowi ona niezwykle zapis miłości do Krzemieńca. Jest też wyznaniem wiary i wyrazem postawy pełnej heroicznego oddania się bez reszty sprawie.

T. 76. Maria Kielar-Czapla, *Ojciec Ludwik Wrodarczyk OMI. Portret duchowy*, Biały Dunajec–Ostróg 2012.

Portret duchowy o. Ludwika Wrodarczyka OMI (1907–1943), duszpasterza na Polesiu Wołyńskim, który w burzliwym czasie II wojny światowej dawał świadectwo wiary i przypieczętował je męczeńską śmiercią z rąk nacjonalistów ukraińskich.

T. 77. Feliks Jasiński, *Kronika. Losy Polaków parafii Kąty, powiatu krzemienieckiego, województwa wołyńskiego w latach 1939–1945*, Biały Dunajec–Ostróg 2012.

Dzieje parafii rzymskokatolickiej w miejscowości Kutry (Kąty) na Wołyniu w okresie II wojny światowej. W pracy zawarto wiele wykazów i spisów polskich mieszkańców wszystkich wiosek wchodzących w skład tej parafii należącej do dawnego dekanatu krzemienieckiego diecezji łuckiej.

T. 78. *Materiały do wołyńskiego słownika biograficznego*, pod red. ks. Witolda Józefa Kowalowa, Białe Dunajec–Ostróg 2012.

**Wymienione książki można zamawiać
pod następującymi adresami:**

**Ośrodek „Wołanie z Wołynia”
skr. poczt. 9, 34-520 Poronin
<http://www.wolaniecom.parafia.info.pl/>
e-mail: vykovaliv@gmail.com**

lub

**“Воляння з Волині”
вул. Кардашевича, 1
35800 м. Остріг, Рівненська обл.
Україна**

**«Wołanie z Wołynia»
Pismo religijno-społeczne
Rzymskokatolickiej Diecezji Łuckiej**

To tytuł dwumiesięcznika, który wydajemy w diecezji łuckiej. Pismo to jest redagowane przeze mnie w rzymskokatolickiej parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Ostrogu na Wołyniu. Na łamach „**Wołanie z Wołynia**” zamieszczamy m. in. rozmaite opisy, relacje i wspomnienia dotyczące przeszłości wołyńskiej ziemi, kościo-

łów i duszpasterzy. Celem tych tekstów jest uchronienie przed zapomnieniem chociaż części wołyńskiego dziedzictwa. Zwracam się do wszystkich ludzi pochodzących z Wołynia, którzy osiedlili się w różnych częściach Polski i Za Granicą, aby nadsyłali swoje wspomnienia, refleksje, spostrzeżenia lub materiały do opublikowania ich w dwumiesięczniku „**Wołanie z Wołynia**”. Mile widziane będą także zdjęcia dawnych duszpasterzy kościołów.

ks. Witold Józef Kowalów

Zainteresowanych współpracą z redakcją naszego pisma proszę o kontakt listowny w Polsce:

Ks. Witold Józef Kowalów

skr. poczt. 9, 34-520 Poronin

<http://www.wolaniecom.parafia.info.pl/>

e-mail: vykovaliv@gmail.com

lub telefoniczny w Ostrogu:

tel./fax +380 (3654) 2-30-38

